

KHỐN KHỔ VÌ TẤM GIẤY GIỚI THIỆU

CŨNG GIỐNG NHƯ NHỮNG SINH VIÊN BÁO CHÍ KHÁC, M RẤT HAY ĐI THỰC TẾ, KHẢO SÁT VÀ VIẾT BÀI. ĐỂ CÓ THỂ XIN ĐƯỢC TƯ LIỆU, NHIỀU KHI KHÔNG ĐƠN GIẢN CHỈ LÀ ĐI, GẶP GỠ VÀ GHI CHÉP, CÁI KHÓ ĐẦU TIÊN LÀ VƯỢT QUA “CỬA ẢI GIẤY GIỚI THIỆU”.

RẮC RỐI THỦ TỤC

Ở trường M có một quy định, sinh viên chỉ được xin giấy giới thiệu vào ngày thứ 4 hàng tuần. Và để có thể nhận được giấy giới thiệu, bạn phải xin xác nhận của giảng viên bộ môn, Khoa chủ quản và đăng kí trước đó tại văn phòng Khoa.

Nhưng cũng có khi đăng kí cả tuần mà đến hẹn vẫn không thấy giấy giới thiệu đâu cả. M có lần giờ khóc giờ cười cầu cứu đến giảng viên phụ

trách bộ môn, để rồi tờ giấy nhỏ ấy đến tay M khi mà tác phẩm của bạn ấy đã hoàn thành nhờ vào những mối quan hệ quen biết khác.

Hay như bạn C và H, sinh viên năm thứ 3 của một trường đào tạo báo chí, chỉ còn hai ngày nữa là đến hạn nộp tác phẩm mà giấy giới thiệu của trường vẫn “bật vô âm tín”. Lại là những cuộc điện thoại, những mối quan hệ được huy động vào cuộc khẩn cấp. Cuối cùng, họ đành phải nhờ đến một cơ quan báo chí khác.

Đấy là chưa kể đến những sinh viên năm thứ nhất lần đầu tiên xin giấy giới thiệu, thủ tục chưa quen, mọi thứ đều lạ lẫm, chuyện phải xin đi xin lại nhiều lần một tấm giấy giới thiệu dường như đã trở thành con đường khổ ải.

Nhưng chuyện không chỉ có thế...

GIẤY GIỚI THIỆU CHƯA ĐỦ

Cầm trong tay tờ giấy giới thiệu mà phải vất vả lắm mới có được, cậu sinh viên năm thứ 2 Khoa Báo chí K tự tin bước vào phòng trực ban UBND phường D. Theo chỉ dẫn, cậu lên gặp bà Chủ tịch UBND phường, trình bày nguyện vọng được xin tư liệu phục vụ luận văn tốt nghiệp. Tiếp đón K rất vui vẻ, bà cầm giấy giới thiệu và hứa sẽ nhiệt tình giúp đỡ. K ra về, mang theo lời hứa của bà Phó Chủ tịch UBND phường và cả tháng sau vẫn không nhận được tin báo của bà.

Lại nói chuyện của C và H, tấm giấy giới thiệu của cơ quan có uy tín khác cũng không giúp gì được cho họ. Số là họ cần khai thác một vài thông tin làm tư liệu từ cơ quan Công an, thế nhưng hện đi hện lại đến 4 lần, cuối cùng họ đành ngậm ngùi ra về mà không nhận được sự giúp đỡ. C ngán ngẩm: “Biết thế này mình chọn đề tài khác ngay từ đầu. Cứ dính đến cơ quan nhà nước là y như rằng...”

Để có thể trở thành một nhà báo giỏi không phải chỉ là chuyện năng khiếu. Muốn vậy yêu cầu tiên quyết là phải thực hành thật nhiều, nghĩ nhiều, viết nhiều.

Điều mà mỗi sinh viên báo chí thực sự cần đó là sự giúp đỡ ủng hộ không chỉ của trường, mà còn từ phía các cơ quan, đoàn thể xã hội.

HÀ NAM